ISSN 1725-261X

Euroopan unionin virallinen lehti

L 266

52. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

9. lokakuuta 2009

Sisältö

I *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista*

ASETUKSET

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 923/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (”Marco Polo II”) annetun asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta** (1) 1

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta** (1) 11

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 923/2009,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (”Marco Polo II”) annetun asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [1],

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä [2],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission vuoden 2001 liikennepolitiikan valkoisen kirjan 22 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyssä väliarvioinnissa ”Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan” korostetaan yhteisön rahoitustuen myöntämisestä tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamiseksi (Marco Polo -ohjelma) 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1382/2003 [3] perustetun Marco Polo -ohjelman mahdollisuuksia rahoituslähteenä, josta tuetaan vaihtoehtoisten liikennemuotojen tarjoamista ruuhkaisilla teillä liikkuville liikenteenharjoittajille. Sen vuoksi Marco Polo -ohjelma on eräs nykyisen liikennepolitiikan perusväline.

(2) Jos päättäväisiä toimia ei toteuteta, Euroopan maanteiden tavaraliikenteen odotetaan kokonaisuudessaan kasvavan yli 60 prosenttia vuoteen 2013 mennessä. Tästä olisi seurauksena maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen arviolta 20,5 miljardin tonnikilometrin suuruinen vuotuinen kasvu Euroopan unionissa vuoteen 2013 mennessä sekä tällaisesta kasvusta aiheutuvat haittavaikutukset, joita ovat ylimääräiset tieinfrastruktuurikustannukset, onnettomuudet, ruuhkat, paikallinen ja maailmanlaajuinen saastuminen, ympäristövahingot sekä toimitusketjujen ja logististen prosessien luotettavuuden heikkeneminen.

(3) Näin suureen kasvuun vastaamiseksi on lisättävä lyhyen matkan merenkulun sekä rautatie- ja sisävesiväylien käyttöä, ja on tarpeen kannustaa liikenne- ja logistiikka-alaa uusiin tehokkaisiin aloitteisiin, mukaan luettuna kuivasatamat ja muut välineet, jotka helpottavat liikennemuotojen yhteiskäyttöä, jotta edistetään uusia lähestymistapoja ja teknisten innovaatioiden käyttöä kaikkien liikennemuotojen yhteydessä ja niiden hallinnassa.

(4) Euroopan unionin tavoitteena on tehostaa ympäristöystävällisiä liikennemuotoja riippumatta siitä, syntyykö tämän tavoitteen avulla maanteiden tavaraliikenteessä erityisiä liikennemuotosiirtymiä tai liikenteen välttämistä edistäviä vaikutuksia.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1692/2006 [4] mukaan komissiota vaadittiin suorittamaan Marco Polo II -ohjelman, jäljempänä ’ohjelma’, arviointi ja tekemään tarpeen vaatiessa ehdotuksia tuon ohjelman mukauttamiseksi.

[1] Lausunto annettu 24. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[2] Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.
[3] EUVL L 196, 2.8.2003, s. 1.
[4] EUVL L 328, 24.11.2006, s. 1.

(6) Marco Polo -ohjelman tuloksista tehdyssä ulkoisessa arvioinnissa oletettiin, ettei kyseinen ohjelma saavuttaisi sille liikennemuotosiirtymän osalta asetettuja tavoitteitaan, ja annettiin joitain suosituksia sen tehostamiseksi.

(7) Komissio on suorittanut vaikutusten arvioinnin ulkoisessa arvioinnissa ehdotetuista toimenpiteistä ja muista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on parantaa ohjelman tehokkuutta. Tuon arvioinnin mukaan asetukseen (EY) N:o 1692/2006 tarvitaan joitakin muutoksia, jotta voidaan helpottaa pien- ja mikroyritysten osallistumista ohjelmaan, madaltaa toimien kelpoisuuskynnyksiä, lisätä rahoituksen intensiteettiä ja yksinkertaistaa ohjelman toteuttamiseen ja hallinnointiin liittyviä menettelyjä.

(8) Pien- ja mikroyritysten osallistumista ohjelmaan olisi lisättävä sallimalla yksittäisten yritysten hakea rahoitusta ja madaltamalla sisävesiliikenneyritysten ehdotuksiin sovellettavaa kelpoisuuskynnystä.

(9) Rahoitusehdotusten kelpoisuuskynnyksiä olisi madallettava ja ne olisi ilmaistava vuosittain siirrettyinä tonnikilometreinä yhteisiä oppimistoimia lukuun ottamatta. Kynnykset olisi laskettava liitteessä tarkoitettujen toimien koko toteuttamisajalta määrittelemättä vuosittaisia toteutustasoja. Liikenteen välttämistoimiin sovellettavalle erityiskynnykselle ei pitäisi enää olla tarvetta, ja tämäntyyppisille toimille, katalyyttisille toimille sekä merten moottoriteitä koskeville toimille olisi määriteltävä vähimmäiskesto.

(10) Rahoituksen intensiteettiä olisi lisättävä ottamalla käyttöön rahdin määritelmä, jotta liikennemuotosiirtymän laskennassa voidaan ottaa huomioon kuljetusyksikkö, ja sallimalla poikkeuksellisesti toimien enimmäiskeston pidentäminen silloin, kun niiden käynnistäminen viivästyy. Rahoituksen intensiteetin nostaminen 1 eurosta 2 euroon asetuksen (EY) N:o 1692/2006 liitteessä I säädetyn menettelyn mukaisesti olisi otettava huomioon tämän liitteen tekstissä, sellaisena kuin se on muutettuna.

(11) Ohjelman toteuttamisen yksinkertaistamiseksi asetuksen (EY) N:o 1692/2006 täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytyksiä koskeva liite II olisi kumottava. Myös rahoitettavien toimien vuosittaiseen valintaan liittyvä komiteamenettely olisi poistettava.

(12) Ohjelman ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen, joilla luodaan puitteet merten moottoriteille, välille olisi luotava tiiviimpi yhteys, ja ympäristönäkökohdat olisi ulotettava käsittämään myös kaikki toimien ulkoiset kustannukset.

(13) Asetus (EY) N:o 1692/2006 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.

(14) Jotta tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä voitaisiin soveltaa mahdollisimman nopeasti, asetuksen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian sen antamisen jälkeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1692/2006 seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan alakohta seuraavasti:

”p) ’rahdilla’ tarkoitetaan, maanteiltä pois siirrettyjen tonnikilometrien laskennassa, kuljetettuja tavaroita, intermodaalikuljetusyksikköä ja maantieajoneuvoa, mukaan lukien tyhjät intermodaalikuljetusyksiköt ja tyhjät maantieajoneuvot silloin, kun ne on siirretty pois maanteiltä.”

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimia voivat ehdottaa yritykset tai yhteenliittymät, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioihin tai osallistujamaihin siten kuin 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa on säädetty.”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) merten moottoritiet -toimet, joiden on Euroopan unionin alueella oltava yhdenmukaisia yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY (*) määriteltyjen merten moottoriteitä koskevan ensisijaisen hankkeen ominaispiirteiden kanssa.”

(*) EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1.

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Eri toimia koskevat rahoitusedellytykset ja muut vaatimukset on esitetty liitteessä."

4) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Valtiontuki

Tämän ohjelman soveltamisalaan kuuluville toimille myönnettävä yhteisön rahoitustuki ei estä valtiontuen myöntämistä samoille toimille kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla sikäli kuin tämä tuki on yhteensopiva perustamissopimuksessa määrätyn valtiontukijärjestelmän kanssa eikä ylitä liitteessä kullekin toimityypille esitettyjä kumulatiivisia rajoja."

5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

Toimien ehdottaminen

Toimia ehdotetaan komissiolle 6 artiklan nojalla vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Ehdotuksissa on annettava kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee suorittaakseen valintansa suorittamiseen 9 artiklassa tarkoitettujen arviointiperusteiden mukaisesti.

Komissio antaa tarvittaessa hakijoille apua näiden hakuprosessin helpottamiseksi esimerkiksi internetissä toimivan palvelupisteen muodossa."

6) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Rahoitustukea saavien toimien valinta

Komissio arvioi ehdotetut toimet. Ohjelman rahoitukseen oikeutettujen toimien valinnassa komissio ottaa huomioon seuraavat:

a) 1 artiklassa tarkoitetut tavoitteet;

b) liitteen asianmukaisessa sarakkeessa esitetyt edellytykset;

c) toimien vaikutus teiden ruuhkautumisen vähentämiseen;

d) toimien suhteelliset ympäristöhyödyt sekä toimien suhteelliset hyödyt ulkoisten kustannusten pienentymisenä, mukaan luettuna niiden vaikutus lyhyen matkan merenkulusta sekä rautatie- ja sisävesiliikenteestä ympäristölle aiheutuvien haittavaikutusten vähentämiseen. Erityistä huomiota kiinnitetään toimiin, joiden yhteydessä ylitetään oikeudellisesti sitovat ympäristövaatimukset;

e) toimien yleinen kestävyys.

Komissio tekee päätöksen rahoitustuen myöntämisestä tiedotettuaan asiasta 10 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

Komissio ilmoittaa päätöksestään tuensaajille."

7) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle tiedonannon Marco Polo -ohjelmien tuloksista kautena 2003–2010. Komissio antaa tiedonannon, ennen kuin se laatii ehdotuksen kolmannesta Marco Polo -ohjelmasta, ja ottaa ehdotusta laatiessaan huomioon tiedonannossa esitetyt huomiot."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"2a. Edellä 2 kohdassa mainitussa tiedonannossa käsitellään erityisesti seuraavia seikkoja:

— tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten ('Marco Polo II') (*) annetun asetuksen (EY) N:o 1692/2006 muuttamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 923/2009, vaikutukset,

— kilpailukyvyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston (EACI) suorittamasta ohjelmien hallinnoinnista saadut kokemukset,

— tarve erottaa liikennemuodot toisistaan turvallisuuden, ympäristöystävällisyyden ja energiatehokkuuden perusteella rahoitusedellytysten osalta,

— liikenteen välttämistoimien tehokkuus,

— tarve antaa kysyntään perustuvaa apua soveltamisvaiheessa siten, että huomioon otetaan liikenteen alan pien- ja mikroyritysten tarpeet,

— talouden taantuman hyväksyminen poikkeuksellisseksi syyksi pidentää toimien kestoa,

— tukikelpoisuuskynnysten alentaminen tuotekohtaisten toimien osalta,

— mahdollisuus ilmoittaa ehdotettujen toimien rahoituksen vähimmäismääriä koskevat tavoitteet siirrettyjen tonnikilometrien lisäksi myös energiatehokkuuden ja ympäristöetujen kannalta,

— se, onko kuljetusyksikön sisällyttäminen rahdin määritelmään asianmukaista,

— se, onko yhteisrahoitetuista toimista saatavissa täydelliset vuosikatsaukset,

— mahdollisuus varmistaa johdonmukaisuus ohjelman, logistiikkaa koskevan toimintasuunnitelman ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen välillä toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä, jotta voidaan sovittaa yhteen yhteisön varojen jakamista, erityisesti merien moottoriteiden osalta,

— mahdollisuus tehdä kolmannessa maassa aiheutuneet kustannukset tukikelpoisiksi, jos jäsenvaltion yritykset toteuttavat toimet,

— tarve ottaa huomioon sisävesiliikenteen alan sekä sen pienten ja keskisuurten yritysten erityispiirteet esimerkiksi erityisesti sisävesiliikenteen alaa varten tarkoitetuilla ohjelmilla,

— mahdollisuus laajentaa ohjelma naapurimaihin,

— mahdollisuus mukauttaa ohjelma edelleen saari- ja saaristojäsenvaltioiden tarpeisiin.

(*) EUVL L 266, 9.10.2009, s. 1”

8) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1382/2003 14 päivästä joulukuuta 2006.

Asetuksen (EY) N:o 1382/2003 mukaisiin toimiin liittyviin sopimuksiin sovelletaan mainittua asetusta siihen asti, kun sekä toimet että niiden rahoitus on saatettu päätökseen.”

9) Korvataan asetuksen (EY) N:o 1692/2006 liite I tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

10) Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1692/2006 liite II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE

”LIITE

5 artiklan 2 kohdan mukaiset rahoitusedellytykset ja vaatimukset

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
1. Rahoitusedellytykset	a) katalyyttinen toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoiminta-suunnitelmassa on arvioitu;	a) merten moottoritiet -toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;	a) liikennemuotosiirtymä-toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 36 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;	a) liikenteen välttämistoimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;	a) yhteinen oppiminen -toimi johtaa kaupallisten palvelujen parantumiseen markkinoilla ja erityisesti edistää ja/tai helpottaa tieliikenteen välttämistä tai siirtymää tieliikenteestä lyhyen matkan merenkulkuun sekä rautatie- ja sisävesiliikenteeseen parantamalla yhteistyötä ja osaamisen jakamista; toimen kesto on enintään 24 kuukautta;
	b) katalyyttinen toimi on logistiikan, teknologian, menetelmien, välineiden, tuotteiden, infrastruktuurin tai tuotettujen palvelujen kannalta innovatiivinen Euroopan tasolla;	b) merten moottoritiet -toimi on logistiikan, teknologian, menetelmien, välineiden, tuotteiden, infrastruktuurin tai tuotettujen palvelujen kannalta innovatiivinen Euroopan tasolla; huomiota kiinnitetään myös palvelun korkeaan laatuun, yksinkertaistettuihin menettelyihin ja tarkastuksiin, turvallisuusvaatimusten täyttämiseen, satamiin pääsyyn, tehokkaisiin syrjäseutuyhteyksiin sekä joustaviin ja tehokkaisiin satamapalveluihin;	b) liikennemuotosiirtymä-toimi ei johda yhteisen edun vastaisiin kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla, etenkään pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;	b) liikenteen välttämistoimi on innovatiivinen Euroopan tasolla, sillä siinä integroidaan tuotantologistiikkaa kuljetuslogistiikkaan;	b) yhteinen oppiminen -toimi on innovatiivinen Euroopan tasolla;

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	c) katalyyttisen toimen on tarkoitus johtaa kuljetusten tosiasialliseen, mitattavissa olevaan ja kestävään siirtymiseen maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille tai sisävesille;	c) merten moottoritiet -toimen tavoitteena on edistää hyvin suurten määrien ja suuren liikennetiheyden tavaraliikenteen intermodaalipalveluja lyhyen matkan merenkulussa, tarvittaessa tavara- ja matkustajaliikennepalvelujen yhdistelmin tai lyhyen matkan merenkulun ja muiden liikennemuotojen yhdistelmin, joissa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä; toimeen olisi suotavaa sisällyttää integroituja syrjäseutujen tavaraliikenteen palveluja rautatie- ja/tai sisävesiliikenteen avulla;	c) liikennemuotosiirtymä-toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi;	c) liikenteen välttämistoimen tavoitteena on edistää kansainvälisen tavaraliikenteen tehokkuutta Euroopan markkinoilla talouskasvua haittaamatta keskittymällä tuotanto- ja/tai jakeluprosessien muuttamiseen siten, että saadaan lyhennettyä matkoja, parannettua kuormitusasteita, vähennettyä tyhjänä ajoa, jätevirtoja, määriä ja/tai painoa tai saavutetaan muita vaikutuksia, joilla vähennetään merkittävästi maanteiden tavaraliikennettä vaikuttamatta kielteisesti tuotannon määrään tai työvoimaan;	c) yhteinen oppiminen -toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkään pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;
	d) katalyyttinen toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve;	d) merten moottoritiet -toimen on tarkoitus johtaa kuljetusten tosiasialliseen, mitattavissa olevaan ja kestävään sekä maanteiden tavaraliikenteen ennustettua kasvua suurempaan siirtymään maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, sisävesille tai rautateille;	d) jos liikennemuotosiirtymätoimi edellyttää, että käytetään tukisopimuksen ulkopuolisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, hakijan on esitettävä todisteet asiaankuuluvien palvelujen avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.		d) yhteinen oppiminen -toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve.
	e) katalyyttinen toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkään pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;	e) merten moottoritiet -toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve;		d) liikenteen välttämistoimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, johon sisältyy konkreettisia välitavoitteita toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja jossa määritellään komission antaman ohjausavun tarve;	

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	f) jos katalyyttinen toimi edellyttää, että käytetään tukisopimuksen ulkopuolisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, hakijan on esitettävä todisteet asiaankuuluvien palvelujen avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.	f) merten moottoritiet -toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkään pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;		e) liikenteen välttämistoimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkään maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen osalta;	
		g) jos merten moottoritiet -toimi edellyttää, että käytetään tukisopimuksen ulkopuolisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, hakijan on esitettävä todisteet asiaankuuluvien palvelujen avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.		f) jos liikenteen välttämistoimi edellyttää, että käytetään tukisopimuksen ulkopuolisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, hakijan on esitettävä todisteet asiaankuuluvien palvelujen avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.	
2. Rahoituksen intensiteetti ja soveltamisala	a) Katalyyttisille toimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen. Täydentävään infrastruktuuriin liittyvät tukikelpoiset kustannukset eivät saa olla yli 20 prosenttia toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.	a) Merten moottoritiet -toimiin liittyville toimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen. Täydentävään infrastruktuuriin liittyvät tukikelpoiset kustannukset eivät saa olla yli 20 prosenttia toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.	a) Liikennemuotosiirtymä-toimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siinä määrin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen. Täydentävään infrastruktuuriin liittyvät tukikelpoiset kustannukset eivät saa olla yli 20 prosenttia toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.	a) Liikenteen välttämistoimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen. Täydentävään infrastruktuuriin liittyvät tukikelpoiset kustannukset eivät saa olla yli 20 prosenttia toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.	a) Yhteisille oppimistoimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 50 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseinen omaisuus tuen keston aikana pääasiallisesti tukisopimuksessa määriteltyyn toimeen.	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseinen omaisuus tuen keston aikana pääasiallisesti tukisopimuksessa määriteltyyn toimeen.	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseinen omaisuus tuen keston aikana pääasiallisesti tukisopimuksessa määriteltyyn toimeen.	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseinen omaisuus tuen keston aikana pääasiallisesti tukisopimuksessa määriteltyyn toimeen.	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää.
				b) Yhteisön rahoitustuki, jonka komissio määrittelee maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille ja sisävesille siirrettyjen tonnikilometrien perusteella, on aluksi 2 euroa kutakin maanteiden tavaraliikenteen 500 tonnikilometrin siirtymää kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa toimen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan.	
	b) Yhteisön rahoitustuki, jonka komissio määrittelee maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille ja sisävesille siirrettyjen tonnikilometrien perusteella, on aluksi 2 euroa kutakin maanteiden tavaraliikenteen 500 tonnikilometrin siirtymää kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa toimen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan.	b) Yhteisön rahoitustuki, jonka komissio määrittelee maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille ja sisävesille siirrettyjen tonnikilometrien perusteella, on aluksi 2 euroa kutakin maanteiden tavaraliikenteen 500 tonnikilometrin siirtymää kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa toimen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan.	b) Yhteisön rahoitustuki on aluksi 2 euroa jokaista vältettyä maanteiden tavaraliikenteen 500:aa tonnikilometriä tai 25:tä ajoneuvokilometriä kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa toimen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan.	c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	d) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	
3. Tukisopimuksen muoto ja kesto	Yhteisön rahoitustuki katalyyttisille toimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seurantaa koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta ja vähintään 36 kuukautta. Jos kyseessä on toteutuksen poikkeuksellinen viivästyminen, esimerkiksi epätavallisen taloudellisen laskusuhdanteen johdosta ja tuensaaja pystyy perustelemaan sen asianmukaisesti, voidaan myöntää kuuden kuukauden poikkeuksellinen pidennys.	Yhteisön rahoitustuki merten moottoritiet -toimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seurantaa koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta ja vähintään 36 kuukautta. Jos kyseessä on toteutuksen poikkeuksellinen viivästyminen, esimerkiksi epätavallisen taloudellisen laskusuhdanteen johdosta ja tuensaaja pystyy perustelemaan sen asianmukaisesti, voidaan myöntää kuuden kuukauden poikkeuksellinen pidennys.	Yhteisön rahoitustuki liikennemuotosiirtymätoimille myönnetään tukisopimusten perusteella. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 38 kuukautta. Jos kyseessä on toteutuksen poikkeuksellinen viivästyminen, esimerkiksi epätavallisen taloudellisen laskusuhdanteen johdosta ja tuensaaja pystyy perustelemaan sen asianmukaisesti, voidaan myöntää kuuden kuukauden poikkeuksellinen pidennys.	Yhteisön rahoitustuki liikenteen välttämistoimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seurantaa koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta ja vähintään 36 kuukautta. Jos kyseessä on toteutuksen poikkeuksellinen viivästyminen, esimerkiksi epätavallisen taloudellisen laskusuhdanteen johdosta ja tuensaaja pystyy perustelemaan sen asianmukaisesti, voidaan myöntää kuuden kuukauden poikkeuksellinen pidennys.	Yhteisön rahoitustuki yhteisille oppimistoimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seurantaa koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 26 kuukautta, mutta kestoa voidaan pidentää tuensaajan pyynnöstä alkuperäisten määrärahojen puitteissa 26 kuukaudella, jos toiminnan ensimmäisen 12 kuukauden ajalta saadut tulokset ovat myönteisiä.
	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden tai poikkeuksellisen 68 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden tai poikkeuksellisen 68 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 38 kuukauden tai poikkeuksellisen 44 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden tai poikkeuksellisen 68 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 52 kuukauden enimmäisajan jälkeen.

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen 5 artiklan 1 kohdan a alakohta	B. Merten moottoritiet 5 artiklan 1 kohdan b alakohta	C. Liikennemuotosiirtymä 5 artiklan 1 kohdan c alakohta	D. Liikenteen välttäminen 5 artiklan 1 kohdan d alakohta	E. Yhteinen oppiminen 5 artiklan 1 kohdan e alakohta
4. Sopimusarvon vähimmäismäärä	Katalyyttiselle toimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 30 miljoonan tonnikilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuotosiirtymä tai liikennemäärän välttäminen vuodessa koko tukisopimuksen voimassaoloaikana.	Merten moottoritiet -toimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 200 miljoonan tonnikilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuotosiirtymä vuodessa koko tukisopimuksen voimassaoloaikana.	Liikennemuotosiirtymätoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 60 miljoonan tonnikilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuotosiirtymä vuodessa koko tukisopimuksen voimassaoloaikana. Liikennemuotosiirtymätoimiin siirtymän toteuttamiseksi sisävesille sovelletaan erityismäärää, joka on 13 miljoonan tonnikilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuotosiirtymä vuodessa koko tukisopimuksen voimassaoloaikana.	Liikenteen välttämistoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 80 miljoonan tonnikilometrin tai 4 miljoonan ajoneuvokilometrin välttäminen rahtiliikenteessä vuodessa koko tukisopimuksen voimassaoloaikana.	Yhteiselle oppimistoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 250 000 euroa.
5. Jakelu	Katalyyttisten toimien tuloksia ja menetelmiä on jaeltava ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä jakelusuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Merten moottoritiet -toimien tuloksia ja menetelmiä on jaeltava ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä jakelusuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Liikennemuotosiirtymätoimien osalta ei ole vahvistettu erityisiä jakeluvaatimuksia.	Liikenteen välttämistoimien tuloksia ja menetelmiä on jaeltava ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä jakelusuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Yhteisten oppimistoimien tuloksia ja menetelmiä on jaeltava ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä jakelusuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 924/2009,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Jotta sisämarkkinat toimisivat asianmukaisesti ja rajatylittävä kauppa helpottuisi yhteisössä, on olennaisen tärkeää, että rajatylittävistä euromääräisistä maksuista peritään sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä. Tämä samansuuruisten palvelumaksujen periaate vahvistetaan rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2560/2001 ([4]), jota sovelletaan sellaisiin rajatylittäviin euromääräisiin ja Ruotsin kruunun määräisiin maksuihin, joiden arvo on enintään 50 000 euroa tai sitä vastaava määrä.

(2) Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltamisesta 11 päivänä helmikuuta 2008 annetussa komission kertomuksessa vahvistettiin, että kyseisen asetuksen soveltaminen on tosiasiassa alentanut rajatylittävistä euromääräisistä maksutapahtumista perittävät palvelumaksut kansallisten palvelumaksujen tasolle ja että asetuksella on kannustettu Euroopan maksupalvelualaa toteuttamaan tarvittavat toimet yhteisön laajuisen maksuinfrastruktuurin luomiseksi.

(3) Komission kertomuksessa tarkasteltiin asetuksen (EY) N:o 2560/2001 täytäntöönpanossa ilmenneitä käytännön ongelmia. Johtopäätöksenä ehdotettiin, että asetukseen tehdään joitakin muutoksia uudelleentarkastelun aikana kartoitettujen ongelmien ratkaisemiseksi. Näitä ongelmia ovat tilastotietoja koskevien ilmoitusvelvoitteiden eroista johtuvat maksupalvelujen sisämarkkinoiden häiriöt, asetuksen (EY) N:o 2560/2001 täytäntöönpanon valvontaan liittyvät ongelmat sen johdosta, ettei kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ole nimetty, asetukseen liittyviä riitoja käsittelevien tuomioistuimen ulkopuolisten muutoksenhakuelinten puuttuminen ja se, ettei suoraveloitus kuulu asetuksen soveltamisalaan.

(4) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY ([5]) säädetään nykyaikaisesta oikeudellisesta perustasta yhteisön laajuisen maksupalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi. On suositeltavaa muuttaa asiaa koskevia asetuksen (EY) N:o 2560/2001 säännöksiä, erityisesti määritelmiä, jotta voidaan varmistaa oikeudellinen johdonmukaisuus näiden molempien säädösten välillä.

(5) Asetus (EY) N:o 2560/2001 kattaa rajatylittävät tilisiirrot ja rajatylittävät sähköiset maksutapahtumat. Direktiivin 2007/64/EY tavoitteena on mahdollistaa rajatylittävät suoraveloitukset, ja on suositeltavaa laajentaa asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltamisalaa tämän tavoitteen mukaisesti. Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta ei edelleenkään ole suositeltavaa soveltaa pääasiassa tai yksinomaan paperimuotoisiin maksuvälineisiin kuten sekkeihin, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin sähköisiä maksuja.

(6) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta olisi sovellettava maksuihin, jotka on aloitettu tai päätetty paperitai käteismuodossa ja käsitelty sähköisesti maksutapahtumaketjussa, lukuun ottamatta sekkejä, sekä kaikkiin niin suoraan kuin välillisesti maksutapahtumaan liittyviin palvelumaksuihin, mukaan lukien sopimuksiin liittyviin palvelumaksuihin, lukuun ottamatta valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja. Välillisiin palvelumaksuihin kuuluvat pysyvän maksutoimeksiannon antamisesta tai maksu-, pankki- tai luottokortin käyttämisestä perittävät palvelumaksut, joiden pitäisi olla samat kansallisille ja rajatylittäville maksutapahtumille yhteisössä.

([1]) Lausunto annettu 24. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EUVL C 21, 28.1.2009, s. 1.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.
([4]) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.
([5]) EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

(7) Maksupalvelumarkkinoiden pirstoutumisen estämiseksi on aiheellista soveltaa samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta. Kutakin rajatylittävän maksutapahtuman luokkaa varten olisi siksi määritettävä kansallinen maksu, joka on samanlainen tai hyvin samankaltainen rajatylittävän maksun kanssa. Rajatylittävää maksua vastaavan kansallisen maksun määrittämiseksi olisi voitava käyttää esimerkiksi seuraavia arviointiperusteita: maksun käynnistämisessä, toteuttamisessa ja päättämisessä käytetty kanava, automaatioaste, maksun vakuus, asiakkaan asema ja suhde maksupalveluntarjoajaan tai käytetty maksuväline, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 23 kohdassa. Näitä arviointiperusteita ei pitäisi katsoa tyhjentäviksi.

(8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava ohjeet vastaavan maksun määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Komission pitäisi antaa, tarvittaessa maksukomitean avustuksella, asianmukaiset ohjeet ja avustaa toimivaltaisia viranomaisia.

(9) On tärkeää helpottaa maksupalveluntarjoajien toteuttamia rajatylittäviä maksuja. Tässä yhteydessä olisi edistettävä standardointia ja erityisesti kansainvälisen tilinumeron (IBAN) ja pankkitunnuksen (BIC) käyttöä. Siksi on asianmukaista, että maksupalveluntarjoajat toimittavat maksupalvelunkäyttäjille kyseessä olevan tilin osalta IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen.

(10) Erot, joita on yksinomaan rajatylittäviin maksutapahtumiin sovellettavissa velvoitteissa ilmoittaa maksutasetietoja tilastoihin, estävät yhdennettyjen maksupalvelumarkkinoiden kehittymistä varsinkin yhtenäisellä euromaksualueella (SEPA). SEPAn yhteydessä on suositeltavaa arvioida 31 päivään lokakuuta 2011 mennessä uudelleen, onko asianmukaista poistaa nämä pankkien välittämiä maksuja koskevat ilmoitusvelvoitteet. Jotta voidaan taata jatkuva, täsmällinen ja tehokas maksutasetilastojen tarjonta, on myös suositeltavaa varmistaa, että eri maksuvälineistä voidaan edelleen kerätä helposti saatavilla olevia maksutietoja, kuten IBAN-tilinumero, BIC-tunnus ja maksutapahtuman määrä, tai perustavanlaatuisia yhdisteltyjä maksutietoja, edellyttäen ettei tietojenkeruu aiheuta häiriöitä automaattiselle maksujenkäsittelylle ja että se voidaan täysin automatisoida. Tämä asetus ei vaikuta velvoitteisiin, jotka koskevat tietojen ilmoittamista muihin tärkeisiin tarkoituksiin, kuten rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen estämiseksi tai verotustarkoituksiin.

(11) Nykyisin on käytössä erilaisia liiketoimintamalleja tämänhetkisille kansallisille suoraveloitusjärjestelmille. SEPA-suoraveloitusjärjestelmän käynnistämisen helpottamiseksi on luotava yhteinen liiketoimintamalli ja tarjottava enemmän oikeudellista selkeyttä monenvälisille siirtohinnoille. Rajatylittävien suoraveloitusten tapauksessa tämä voitaisiin saavuttaa vahvistamalla poikkeuksellisesti maksutapahtuman monenväliselle siirtohinnalle yläraja siirtymäajaksi. Monenvälisen sopimuksen osapuolten olisi kuitenkin voitava vapaasti päättää pienemmästä rahamäärästä tai sopia, että monenvälistä siirtohintaa ei peritä ollenkaan. Kansallisten SEPA-suoraveloitusten tapauksessa maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä voitaisiin käyttää samaa kansallista siirtohintaa tai muuta sovittua pankkien välistä korvausta, joka oli käytössä ennen tämän asetuksen soveltamispäivää. Jos tällaista kansallista monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua pankkien välistä korvausta pienennetään tai se poistetaan siirtymäkauden aikana esimerkiksi kilpailulainsäädännön soveltamisen vuoksi, tarkistettuja järjestelyjä olisi sovellettava kansallisiin SEPA-suoraveloituksiin siirtymäkauden aikana. Kun suoraveloitustapahtumaan sovelletaan kahdenvälistä sopimusta, tällaisen kahdenvälisen sopimuksen ehtojen olisi kuitenkin mentävä monenvälisten siirtohintojen tai muun sovitun pankkien välisen korvauksen edelle. Ala voi käyttää hyväksi siirtymäkaudella tarjottua oikeudellista varmuutta yhteisen, pitkän aikavälin liiketoimintamallin kehittämiseksi ja hyväksymiseksi SEPA-suoraveloituksen toimintaa varten. Siirtymäkauden lopussa SEPA-suoraveloituksen liiketoimintamallin pitkän aikavälin ratkaisun pitäisi olla käytössä yhdenmukaisesti EY:n kilpailuoikeuden ja yhteisön sääntelykehyksen kanssa. Pankkialan kanssa käydyn pitkän vuoropuhelun puitteissa ja olennaisten markkinatoimijoiden panostuksen perusteella komissio pyrkii tarjoamaan pikaisesti ohjausta objektiivisten ja mitattavien kriteereiden osalta, jotta tällainen monenvälinen pankkien välinen korvaus, johon voivat kuulua myös monenväliset siirtohinnat, voidaan sovittaa yhteen EY:n kilpailuoikeuden ja yhteisön sääntelykehyksen kanssa.

(12) Jotta suoraveloitustapahtuma voidaan suorittaa, maksajan tilin on oltava saavutettavissa. Siksi SEPA-suoraveloitusten onnistuneen käyttöönoton kannustamiseksi on olennaisen tärkeää, että kaikki maksajien tilit ovat saavutettavissa, kuten jo onkin nykyisten kansallisten euromääräisten suoraveloitusten tapauksessa, sillä muutoin maksaja ja maksunsaaja eivät pysty hyötymään rajatylittävän suoraveloituksen perinnän eduista. Jos maksajan tili ei ole saavutettavissa SEPA-suoraveloitusjärjestelmässä, maksaja (velallinen) ja maksunsaaja (velkoja) eivät pysty hyötymään saatavilla olevista uusista suoraveloitusmaksumahdollisuuksista. Tämä on erityisen tärkeää, kun maksunsaaja käynnistää suoraveloitusperinnän eräajotiedostona, esimerkiksi kuukausittain tai neljännesvuosittain

sähkölaskujen tai muiden julkisten palvelujen laskujen osalta, eikä erillisenä perintänä jokaiselta asiakkaalta. Jos velkojat eivät pysty saavuttamaan kaikkia velallisiaan yhdellä toiminnolla, tarvitaan lisää manuaalista työtä, mikä todennäköisesti lisää kustannuksia. Jos näin ollen maksajan maksupalveluntarjoajan ei ole pakko olla saavutettavissa, suoraveloitusperinnän tehokkuutta ei paranneta täysimääräisesti ja kilpailu Euroopan tasolla jää rajoittuneeksi. Yritysten välisten suoraveloitusten erityispiirteiden vuoksi tätä järjestelyä olisi kuitenkin sovellettava vain SEPAn ydinsuoraveloitusjärjestelmään eikä SEPAn liikeyritysten väliseen suoraveloitusjärjestelmään. Velvoite olla saavutettavissa käsittää maksupalveluntarjoajan oikeuden olla suorittamatta suoraveloitustapahtumaa suoraveloitusjärjestelmän sääntöjen mukaisesti esimerkiksi tapahtuman kieltämisen, hylkäämisen tai palauttamisen kohdalla. Lisäksi velvoitetta olla saavutettavissa ei pitäisi soveltaa maksupalveluntarjoajiin, jotka on valtuutettu tarjoamaan ja suorittamaan suoraveloitustapahtumia mutta jotka eivät osallistu kaupallisesti tällaiseen toimintaan.

(13) Lisäksi saavutettavissa olemisen edellyttämien teknisten vaatimusten vuoksi maksajan maksupalveluntarjoajalle on tärkeää, että sillä on riittävästi aikaa valmistautua noudattamaan velvoitetta olla saavutettavissa. Maksupalveluntarjoajilla pitäisi siksi olla korkeintaan vuoden pituinen siirtymäaika tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä kyseisen velvoitteen noudattamiseksi. Koska euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalveluntarjoajat tarvitsisivat enemmän valmisteluaikaa, näiden maksupalveluntarjoajien pitäisi saada lykätä saavutettavissa olemista koskevan velvoitteen soveltamista korkeintaan viisi vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä. Jäsenvaltiossa, joka on ottanut euron valuutakseen neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä, sijaitsevia maksupalveluntarjoajia olisi kuitenkin vaadittava noudattamaan velvoitetta olla saavutettavissa viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun kyseinen jäsenvaltio liittyi euroalueeseen.

(14) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden perusteella ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta.

(15) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu väärin, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt kaikkien maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisten riitojen ratkaisemiseksi. On myös tärkeää, että nimitetään toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kanteluja ja muutoksenhakuja käsittelevät elimet joko nimeämällä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustamalla uusia elimiä.

(16) On olennaisen tärkeää varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakuelimet tekevät yhteisössä aktiivista yhteistyötä, jotta tähän asetukseen liittyvät rajatylittävät riidat voidaan ratkaista saumattomasti ja ripeästi. Tätä yhteistyötä olisi voitava toteuttaa vaihtamalla tietoja, jotka koskevat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien alueiden lainsäädäntöä tai oikeuskäytäntöä, tai tarvittaessa siirtämällä kantelu- ja muutoksenhakumenettely tai ottamalla vastuu tällaisesta menettelystä.

(17) On tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista niitä tapauksia varten, joissa tätä asetusta ei noudateta.

(18) Ulottamalla tämän asetuksen soveltaminen koskemaan myös muita valuuttoja kuin euroa saataisiin selkeitä etuja, mikä ilmenisi erityisesti asetuksen kattamien maksujen lukumäärän kasvuna. Olisi näin ollen otettava käyttöön ilmoitusmenettely, jotta jäsenvaltiot, joiden valuutta on muu kuin euro, voivat ulottaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan niiden kansallisen valuutan määräisiä rajatylittäviä maksuja. Olisi kuitenkin varmistettava, että jäsenvaltioiden, jotka jo ovat noudattaneet tätä ilmoitusmenettelyä, ei tarvitse jättää uutta ilmoitusta.

(19) On suositeltavaa, että komissio esittää kertomuksen välitettyjä maksuja koskevien kansallisten ilmoitusvelvoitteiden poistamisen asianmukaisuudesta. On myös aiheellista, että komissio esittää kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja arvioi erityisesti IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen käyttöä maksujen helpottamiseksi yhteisössä sekä markkinoiden kehittymistä suhteessa suoraveloitustapahtumia koskevien säännösten soveltamiseen. SEPAn kehittämisen yhteydessä on myös suotavaa, että kyseisessä kertomuksessa arvioidaan, onko samansuuruisten palvelumaksujen periaatteen osalta tällä hetkellä sovellettava 50 000 euron suuruinen yläraja asianmukainen.

(20) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi asetus (EY) N:o 2560/2001 olisi kumottava.

(21) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen ja direktiivin 2007/64/EY välinen oikeudellinen johdonmukaisuus erityisesti maksupalveluja koskevien ehtojen ja tietovaatimusten avoimuuden osalta sekä maksupalvelujen tarjontaa ja käyttöä koskevien oikeuksien ja velvoitteiden osalta, on aiheellista, että tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009. On asianmukaista myöntää jäsenvaltioille aikaa 1 päivään kesäkuuta 2010 saakka niiden toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla otetaan käyttöön tämän asetuksen rikkomisesta määrättävät seuraamukset.

(22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään rajatylittävistä maksuista yhteisössä sen varmistamiseksi, että rajatylittävistä maksuista yhteisössä peritään samat palvelumaksut kuin jäsenvaltion sisällä suoritettavista saman valuutan määräisistä maksuista.

2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2007/64/EY säännösten mukaisesti rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin ja niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat 14 artiklan mukaisesti ilmoittaneet päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisen omaan valuuttaansa, kansallisen valuutan määräisiin maksuihin.

3. Tätä asetusta ei sovelleta maksupalveluntarjoajien omaan lukuunsa tai muiden maksupalveluntarjoajien lukuun suorittamiin maksuihin.

4. Tämän asetuksen 6, 7 ja 8 artiklassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat euromääräisiä suoraveloitustapahtumia maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’rajatylittävällä maksulla’ sähköisesti käsiteltyä maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;

2) ’kansallisella maksulla’ sähköisesti käsiteltävää maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

3) ’maksajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;

4) ’maksunsaajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;

5) ’maksupalveluntarjoajalla’ kaikkia direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöryhmiä sekä mainitun direktiivin 26 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY [1] 2 artiklassa lueteltuja laitoksia, joihin jäsenvaltio jättää direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 3 kohdan nojalla soveltamatta direktiivin säännöksiä;

6) ’maksupalvelunkäyttäjällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;

7) ’maksutapahtumalla’ maksajan tai maksunsaajan käynnistämää tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyä toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;

8) ’maksutoimeksiannolla’ maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;

9) ’palvelumaksulla’ maksua, jonka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä ja joka liittyy suoraan tai välillisesti maksutapahtumaan;

10) ’varoilla’ seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/46/EY [2] 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

[1] EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.
[2] EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

11) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;

12) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY [1] liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;

13) 'siirtohinnalla' maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä maksettua maksua kustakin suoraveloitustapahtumasta;

14) 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;

15) 'suoraveloitusjärjestelmällä' maksupalveluntarjoajien välillä sovittuja yhteisiä sääntöjä, käytänteitä ja standardeja suoraveloitustapahtumien suorittamiseksi.

3 artikla

Rajatylittävistä maksuista ja vastaavista kansallisista maksuista perittävät palvelumaksut

1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä korkeintaan 50 000 euron suuruisista rajatylittävistä maksuista, on oltava samat kuin ne palvelumaksut, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista.

2. Sen arvioimiseksi, onko rajatylittävästä maksusta veloitettava palvelumaksu 1 kohdan mukainen, maksupalveluntarjoajan on määritettävä, mikä on vastaava kansallinen maksu.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ohjeet vastaavien kansallisten maksujen määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivista yhteistyötä direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun maksukomitean kanssa varmistaakseen, että vastaavia kansallisia maksuja koskevat ohjeet ovat yhteensopivia.

3. Jos jäsenvaltio on ilmoittanut 14 artiklan mukaisesti päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltaminen kansalliseen valuuttaansa, tämän jäsenvaltion valuutan määräisen kansallisen maksun voidaan katsoa vastaavan euromääräistä rajatylittävää maksua.

4. Tätä asetusta ei sovelleta valuutan muuntamisesta perittäviin palvelumaksuihin.

4 artikla

Toimenpiteet maksujen automatisoinnin helpottamiseksi

1. Maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus.

Lisäksi maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan mainittava maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus tiliotteessa tai sen liitteessä.

Maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle tämän kohdan nojalla vaadittavat tiedot veloituksetta.

2. Maksutapahtuman luonteesta riippuen:

a) maksajan on käynnistämiensä tapahtumien yhteydessä ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle pyynnöstä maksunsaajan IBAN-tilinumero ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus;

b) maksunsaajan on käynnistämiensä tapahtumien yhteydessä ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle pyynnöstä maksajan IBAN-tilinumero ja maksajan maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus.

3. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa ja BIC-tunnusta tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen sopimus sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

[1] EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

4. Maksutapahtuman luonteesta riippuen tavarantoimittajan tai palvelunsuorittajan, joka hyväksyy tämän asetuksen kattamia maksuja, on kunkin yhteisössä tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen laskutuksen yhteydessä ilmoitettava asiakkailleen IBAN-tilinumeronsa ja maksupalveluntarjoajansa BIC-tunnus.

5 artikla

Maksutasetietoja koskevat ilmoitusvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2010 poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitettyjä maksuja koskevat kansalliset velvoitteet ilmoittaa maksutasetietoja tilastoihin asiakkaidensa enintään 50 000 euron suuruisista maksutapahtumista.

2. Jäsenvaltiot voivat edelleen kerätä yhdisteltyjä tietoja tai muita asiaankuuluvia helposti saatavilla olevia tietoja, edellyttäen, että tietojenkeruulla ei ole vaikutuksia automaattiseen maksujenkäsittelyyn ja että maksupalveluntarjoajat voivat automatisoida tietojenkeruun kokonaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

6 artikla

Rajatylittäviä suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohinta

Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä ei ole kahdenvälistä sopimusta, jokaiseen rajatylittävään suoraveloitustapahtumaan, joka suoritetaan ennen 1 päivää marraskuuta 2012, sovelletaan 0,088 euron suuruista monenvälistä siirtohintaa, jonka maksunsaajan maksupalveluntarjoaja maksaa maksajan maksupalveluntarjoajalle, paitsi jos asianomaiset maksupalveluntarjoajat ovat sopineet alhaisemmasta monenvälisestä siirtohinnasta.

7 artikla

Kansallisia suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohinta

1. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä sovelletaan monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta, joka koskee ennen 1 päivää marraskuuta 2009 suoritettua kansallista suoraveloitustapahtumaa, tätä monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta sovelletaan ennen 1 päivää marraskuuta 2012 suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.

2. Jos tällaista monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta vähennetään tai se poistetaan ennen 1 päivää marraskuuta 2012, tätä vähennystä tai poistoa sovelletaan ennen kyseistä päivämäärää suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin.

3. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä on kansallista suoraveloitustapahtumaa koskeva kahdenvälinen sopimus, 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kansallinen suoraveloitustapahtuma suoritettiin ennen 1 päivää marraskuuta 2012.

8 artikla

Saavutettavissa oleminen suoraveloitustapahtumien osalta

1. Maksajan maksupalveluntarjoajan, joka on saavutettavissa kyseisen maksajan maksutilillä tapahtuvan euromääräisen kansallisen suoraveloitustapahtuman osalta, on suoraveloitusjärjestelmän mukaisesti oltava saavutettavissa myös sellaisten euromääräisten suoraveloitustapahtumien osalta, jotka maksunsaaja on käynnistänyt missä tahansa jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan välityksellä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain suoraveloitustapahtumiin, jotka ovat saatavilla kuluttajille suoraveloitusjärjestelmän nojalla.

3. Maksupalveluntarjoajien on noudatettava 1 ja 2 kohdan vaatimuksia 1 päivään marraskuuta 2010 mennessä.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, maksupalveluntarjoajien, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa, jonka valuutta ei ole euro, on noudatettava euromääräisiä suoraveloitustapahtumia koskevia 1 ja 2 kohdan vaatimuksia 1 päivään marraskuuta 2014 mennessä. Jos euro kuitenkin otetaan käyttöön jäsenvaltion valuuttana ennen 1 päivää marraskuuta 2013, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan maksupalveluntarjoajan on noudatettava 1 ja 2 kohdan vaatimuksia vuoden kuluessa siitä, kun kyseinen jäsenvaltio liittyi euroalueeseen.

9 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.

Jäsenvaltioiden on velvoitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

10 artikla

Tämän asetuksen väitettyä rikkomista koskevat kantelumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille kantelun, jos maksupalveluntarjoajan epäillään rikkoneen tätä asetusta.

Jäsenvaltiot voivat hyödyntää tai laajentaa olemassa olevia menettelyjä tätä tarkoitusta varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tiedotettava kantelun tehneelle osapuolelle 11 artiklan mukaisesti käyttöön otetuista tuomioistuimen ulkopuolisista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta viedä asia tuomioistuimeen kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

11 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjien ja heidän maksupalveluntarjoajiensa välisten, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustettava uusia elimiä.

2. Jäsenvaltioiden on annettava nämä elimet komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja tai mikroyritys. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

12 artikla

Rajatylittävä yhteistyö

Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja 11 artiklassa tarkoitettujen menettelyistä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kantelu- ja muutoksenhakuelinten on toimittava yhteistyössä aktiivisesti ja ripeästi rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista yhteistyötä tehdään.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 päivään kesäkuuta 2010 mennessä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 29 päivänä lokakuuta 2010 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

14 artikla

Asetuksen soveltaminen muihin valuuttoihin kuin euroon

1. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa tämän asetuksen soveltamisen, 6, 7 ja 8 artiklaa lukuun ottamatta, koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämän asetuksen soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

2. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa 6, 7 tai 8 artiklan tai jonkun niiden yhdistelmän soveltamisen koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämä 6, 7 tai 8 artiklan soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

3. Jäsenvaltioiden, jotka 29 päivänä lokakuuta 2009 ovat jo noudattaneet asetuksen (EY) N:o 2560/2001 9 artiklan mukaista ilmoitusmenettelyä, ei tarvitse jättää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille 31 päivään lokakuuta 2011 mennessä kertomuksen siitä, onko asianmukaista poistaa välitettyjä maksuja koskevat kansalliset ilmoitusvelvoitteet. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä ehdotus.

2. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille 31 päivään lokakuuta 2012 mennessä kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen. Kertomuksessa on esitettävä erityisesti seuraavat tiedot:

a) IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen käyttö maksujen automatisoinnin helpottamisessa;

b) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ylärajan tarkoituksenmukaisuus; ja

c) markkinoiden kehittyminen 6, 7 ja 8 artiklan soveltamisen osalta.

16 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2560/2001 1 päivästä marraskuuta 2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat:
- enintään 32 sivua: 6 euroa
- 33–64 sivua: 12 euroa
- yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI